

Uchwała Nr 9/392/2022
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
z dnia 9 marca 2022 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2137, z późn. zm.) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr XXXI/274/2022 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 4 lutego 2022 r. w sprawie przyjęcia zasad i trybu realizacji przedsięwzięcia pn.: „Usuwanie wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Sieroszewice” na rok 2022, z powodu sprzeczności z przepisami wskazanymi w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXXI/274/2022 z dnia 4 lutego 2022 r. doręczoną tutejszej Izbie w dniu 9 lutego 2022 r. Rada Gminy Sieroszewice powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 400a ust. 1 pkt 8 i art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska określiła zasady i tryb realizacji przedsięwzięcia pn.: „Usuwanie wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Sieroszewice” na rok 2022.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do ww. uchwały, wyznaczając termin jej rozpatrzenia na dzień 9 marca 2022 r.

Rozpatrując sprawę uchwały na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby po zapoznaniu się z jej treścią ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do przepisów art. 403 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.) do zadań własnych gmin należy finansowanie ochrony środowiska w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 5, 8, 9, 15, 16, 18, 21-25, 29, 31, 32 i 38-42 w wysokości nie mniejszej niż kwota wpływów z tytułu opłat i kar, o których mowa w art. 402 ust. 4, 5 i 6, stanowiących dochody budżetów gmin, pomniejszona o nadwyżkę z tytułu tych dochodów przekazywaną do wojewódzkich funduszy. Finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o którym mowa w ust. 1 i 2, odbywa się w trybie określonym w przepisach odrębnych, z zastrzeżeniem ust. 4-6 (ust. 3).

Zgodnie z dyspozycją art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o którym mowa w ust. 1 i 2, może polegać na udzielaniu z budżetu gminy lub powiatu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych w szczególności: osób fizycznych, wspólnot mieszkaniowych, osób prawnych, przedsiębiorców oraz jednostek sektora finansów publicznych będących gminnymi lub powiatowymi osobami prawnymi.

Upoważnienie ustawowe dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie zasad udzielania dotacji celowej, o której mowa powyżej, zawiera przepis art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym rada gminy lub powiatu określa zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust. 4, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania.

Z kolei art. 403 ust. 6 ww. ustawy stanowi, że w przypadku, gdy dotacja stanowi pomoc publiczną lub pomoc de minimis, jej udzielenie następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Korzystając z przedmiotowego upoważnienia Rada Gminy Sieroszewice podjęła uchwałę Nr XXXI/274/2022 z dnia 4 lutego 2022 r. w sprawie przyjęcia zasad i trybu realizacji przedsięwzięcia pn.: „Usuwanie wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Sieroszewice” na rok 2022.

Z postanowień § 1 uchwały wynika, że zasady i tryb realizacji przedsięwzięcia pn. „Usuwanie wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Sieroszewice” na rok 2022 zostały określone w załączniku do uchwały pn.: „Zasady i tryb realizacji przedsięwzięcia pn.: „Usuwanie wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Sieroszewice” na rok 2022.

Przedmiotowa uchwała w Rozdziale 6 pn. „Pomoc publiczna”, § 16 załącznika do badanej uchwały, przewiduje udzielanie pomocy publicznej w tym pomocy de minimis. Z uzasadnienia do badanej uchwały wynika, że projekt uchwały został zgłoszony do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Poinformowano również, że Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie zgłosił uwag do projektu uchwały, natomiast zostały uwzględnione zgłoszone uwagi Prezesa UOKiK dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Mając powyższe na względzie Kolegium Izby przyjęło, że zostały spełnione wymogi z art. 7 ust. 3 i ust. 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743).

Oceniając postanowienia uchwały Rady Gminy Sieroszewice należy wskazać, że z zapisów zawartych w załączniku dotyczącym zasad i trybu realizacji przedsięwzięcia związanego z usuwaniem wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Sieroszewice wynika, że finansowanie kosztów prac związanych z usuwaniem wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Sieroszewice nastąpi ze środków budżetu Gminy Sieroszewice oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu i będzie polegało na ponoszeniu przez Gminę wydatków związanych z wykonaniem przez wyłonionego w drodze przetargu wykonawcę usług usunięcia azbestu. Gmina będzie zatem inwestorem realizacji ww. zadania.

Z zapisów zawartych w załączniku do uchwały wynika, że:

- celem przedsięwzięcia jest pomoc w usuwaniu wyrobów zawierających azbest z nieruchomości leżących na terenie Gminy Sieroszewice polegająca na: demontażu, transporcie i unieszkodliwieniu lub usunięciu, transporcie i unieszkodliwieniu (§ 2),
- w ramach realizacji przedsięwzięcia nie będą finansowane koszty związane z zakupem i montażem nowych pokryć dachowych, elementów budowlanych, elewacji i innych elementów (§ 5),
- do korzystania ze środków finansowych zgromadzonych na realizację programu usuwania wyrobów zawierających azbest uprawnione są podmioty:
 - 1) osoby fizyczne,
 - 2) wspólnoty mieszkaniowe,posiadające tytuł prawny do dysponowania nieruchomością, które posiadają nieruchomość (nie związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej) na terenie Gminy Sieroszewice, na której znajdują się wyroby i materiały zawierające azbest i dokonają zgłoszenia (§ 7),
- sfinansowanie działania obejmującego łącznie demontaż lub usuwanie, transport i unieszkodliwienie ustalono w wysokości 100% całkowitych kosztów tego działania. Ustalono górny limit dofinansowania w kwocie 5.000,00 zł dla jednej nieruchomości (§ 10),
- zawarcie umowy przez Gminę Sieroszewice z wykonawcą wyłonionym w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, zorganizowanego przez Gminę Sieroszewice zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, jest podstawą do przystąpienia do odbioru wyrobów zawierających azbest z nieruchomości zakwalifikowanych na podstawie wniosków (§ 17),
- na podstawie wykazu wnioskodawców, stanowiącego załącznik do umowy wymienionej w § 17 załącznika do uchwały, wykonawca prac podpisze z właścicielem lub zarządcą nieruchomości umowę cywilnoprawną na usunięcie wyrobów zawierających azbest, w której zostaną określone warunki i termin wykonania usług, która jest podstawą do przystąpienia przez wykonawcę do realizacji przedsięwzięcia na terenie danej nieruchomości (§ 18-19),
- po przedstawieniu przez wykonawcę prawidłowo sporządzonej faktury VAT za wykonane prace wynikające z umowy wymienionej w § 17 załącznika do uchwały oraz dokumentów wymienionych w ust. 2 Gmina Sieroszewice dokona zapłaty w terminie określonym w umowie (§ 22).

Z cytowanych wyżej przepisów art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska wynika, że rada gminy jest uprawniona do określenia zasad i trybu udzielania dotacji.

Zgodnie zaś z definicją zawartą w art. 126 ustawy o finansach publicznych, dotacje są to podlegające szczególnym zasadom rozliczenia środki z budżetu państwa, budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz z państwowych funduszy celowych przeznaczone na podstawie niniejszej ustawy, odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych. Natomiast jak wskazuje art. 251 ust. 4 ww. ustawy wykorzystanie dotacji następuje w szczególności przez zapłatę za zrealizowane zadania, na które

dotacja była udzielona, albo w przypadku gdy odrębne przepisy stanowią o sposobie udzielenia i rozliczenia dotacji, wykorzystanie następuje przez realizację celów wskazanych w tych przepisach.

Definicja zawarta w art. 126 ustawy o finansach publicznych charakteryzuje dotacje jako środki przekazane na rzecz beneficjenta, na którym spoczywa obowiązek ich rozliczenia.

W badanej uchwale jedynie z § 16 ust. 5 załącznika dotyczącego zasad i trybu realizacji przedsięwzięcia wynika, że: „*pomoc stanowiąca pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie, zostanie przekazana na podstawie umowy pomiędzy Gminą a beneficjentem*”. Natomiast z pozostałych postanowień załącznika do uchwały wynika, że realizacja przedsięwzięcia polegającego na usuwaniu wyrobów zawierających azbest z terenu Gminy Sieroszewice odbywać się będzie poprzez zakup usług od wykonawcy wyłonionego w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (§ 17 załącznika). Ponadto z § 22 ust. 3 wynika, że środki finansowe przeznaczone na finansowanie zadania, przekazane będą przez Gminę Sieroszewice bezpośrednio Wykonawcy, po przedstawieniu przez niego faktury VAT.

Powyższe regulacje określają finansowanie ww. zadania jako usługi. Potwierdza to także sposób sklasyfikowania wydatków w uchwale budżetowej na rok 2022 tj. w rozdziale 90026 - Pozostałe działania związane z gospodarką odpadami, § 4300 - Zakup pozostałych usług. W rozdziale tym, nie zostały zaplanowane wydatki na dotacje. Z badanej uchwały nie wynika także komu i na jakiej podstawie udzielana jest dotacja. Warunkiem przekazania dotacji jest zawarcie umowy z beneficjentem. Z istoty dotacji celowej wynika, iż może ona być wykorzystana przez beneficjenta w związku z realizacją zadania publicznego, także poprzez zapłatę za wykonaną usługę.

Mając na względzie powyższe Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu postanowiło stwierdzić nieważność uchwały Rady Gminy Sieroszewice w całości, jako naruszającej w sposób istotny przywołane powyżej przepisy.

Jednocześnie Kolegium Izby wskazuje, że w obowiązującym stanie prawnym finansowanie przez gminę przedsięwzięć związanych z gospodarką odpadami może odbywać się zarówno bezpośrednio z budżetu - poprzez zapłatę za umówione usługi (na podstawie art. 403 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska w związku z art. 9 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym), jak również poprzez udzielanie dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji (art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska).

Odnosząc się do postanowień zawartych w badanej uchwale, Kolegium Izby wskazuje, że jeżeli wolą Rady byłoby udzielenie dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji związanych z gospodarką odpadami (tj. usuwaniem wyrobów zawierających azbest), to brak jest podstaw prawnych do ograniczenia kręgu podmiotów uprawnionych do uzyskania dotacji tylko do osób fizycznych i wspólnot mieszkaniowych (§ 7 załącznika do uchwały).

Kolegium Izby wskazuje, że prawo do ubiegania się o dotację celową na finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej przysługuje wszystkim podmiotom wymienionym w art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Użycie przez ustawodawcę w art. 403 ust. 4 pkt 1 ww. ustawy wyrażenia „w szczególności” należy rozumieć jako minimum ustawowe podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych uprawnionych do ubiegania się o przyznanie dotacji celowej.

W ocenie Kolegium Izby upoważnienie zawarte w art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska nie przyznaje radzie gminy kompetencji do ustalania (a tym bardziej ograniczania) w uchwale stanowiącej akt prawa miejscowego kręgu podmiotów, którym taka dotacja przysługuje z mocy ustawy.

Ponadto Rada Gminy podejmując uchwałę na podstawie art. 403 ust. 5 ww. ustawy jest również zobowiązana określić w niej sposób rozliczenia dotacji.

Wypełnienie ustawowego wymogu określenia zasad i trybu udzielania dotacji, a także sposobu jej rozliczania, można uznać za spełnione, jeżeli regulacja jest kompletna, tj. wyczerpuje dyspozycję zawartą w przepisie prawa, stanowiącym podstawę prawną jej podjęcia tj. w art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Oceniając pozostałe postanowienia badanej uchwały, Kolegium Izby wskazuje na występujące rozbieżności w zakresie poszczególnych postanowień załącznika do badanej uchwały.

W § 16 ust. 2 (Rozdział 6) załącznika postanowiono, że: „*Jeżeli o dofinansowanie ubiega się podmiot prowadzący działalność gospodarczą w rozumieniu unijnego prawa konkurencji, dotacja – w zakresie w jakim dotyczy **nieruchomości wykorzystywanej do prowadzenia tej działalności** – stanowi **pomoc de minimis**, (...)*”.

Natomiast w § 7 (Rozdział 2) postanowiono, że: „*Do korzystania ze środków finansowych zgromadzonych na realizację programu usuwania wyrobów zawierających azbest uprawnione są podmioty:*

1) *osoby fizyczne,*

2) *wspólnoty mieszkaniowe,*

*posiadające tytuł prawny do dysponowania nieruchomością, które posiadają nieruchomość **(nie związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej)** (...)*”.

Ponadto w § 16 ust. 4 załącznika postanowiono, że „*podmiot ubiegający się o **pomoc de minimis w rolnictwie** zobowiązany jest przedłożyć wraz z wnioskiem (zgłoszeniem) następujące informacje:*

1) *wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (...)*”,

2) *informacje określone (...)*”.

W ww. postanowieniach w zdaniu pierwszym ust. 4 pominięto pomoc de minimis w działalności gospodarczej wskazując jedynie na pomoc de minimis w rolnictwie. Z kolei w ust. 2 pkt 1 i 2 wskazano na pomoc de minimis w działalności gospodarczej oraz pomoc de minimis w rolnictwie.

W § 16 ust. 5 załącznika do uchwały postanowiono, że pomoc, stanowiąca pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie, zostanie przekazana na podstawie umowy pomiędzy Gminą a beneficjentem. W ust. 6 natomiast określono wzór ww. umowy, zgodnie z załącznikiem Nr 6 do Zasad. Kolegium Izby wskazuje, że określenie wzoru umowy wykracza poza kompetencje wynikające z art. 403 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, bowiem organ stanowiący na mocy art. 403 ust. 5 określa zasady udzielania dotacji celowej obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb

postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczenia. Zgodnie z art. 250 ustawy o finansach publicznych to zarząd jednostki samorządu terytorialnego, udzielając dotacji celowej, w przypadku gdy odrębne przepisy lub umowa międzynarodowa nie określają trybu i zasad udzielania lub rozliczania dotacji, zawiera umowę z beneficjentem dotacji. Ponadto wzór określony w załączniku Nr 6 do Zasad, dotyczy jedynie pomocy de minimis w rolnictwie. W § 2 ust. 2 wzoru umowy podano także, że: „Środki o których mowa w ust. 1 przekazane będą wykonawcy zadania, wyłonionego w trybie przepisów ustawy Prawo o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 305 ze zm.)”, zamiast przywołać prawidłowo ustawę z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1129 ze zm.).

Zgodnie z postanowieniami § 7 oraz § 9 załącznika do badanej uchwały, zgłoszenie nieruchomości z której mają zostać usunięte wyroby zawierające azbest następuje na formularzach stanowiących załącznik Nr 1 i Nr 2 do załącznika określającego zasady i tryb realizacji przedsięwzięcia. Kolegium Izby wskazuje, że wzory powyższych załączników jak również pozostałych załączników do zasad zostały sporządzone w sposób sugerujący, że wnioskodawcami mogą być jedynie osoby fizyczne, podczas gdy krąg podmiotów uprawnionych do otrzymania dotacji jest szerszy. Ponadto w przedmiotowych załącznikach zawarto pkt 7 o treści: „*Uwagi i inne informacje*”. Podkreślić należy, iż zastosowane sformułowanie nie zostało dookreślone i budzi wątpliwości jakiego rodzaju uwagi czy informacje mają zostać zawarte.

Z kolei w pkt 9 załącznika Nr 1 i załącznika Nr 2 zostało zawarte oświadczenie dotyczące wyrażenia zgody na przetwarzanie danych osobowych: „*Wyrażam zgodę na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a (Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych (...))*”. Pod oświadczeniem pozostawiono wykropkowane miejsce na złożenie przez wnioskodawcę podpisu oraz podanie daty dokonania tej czynności. Podobne oświadczenie zawarto w pkt III. załącznika Nr 5 do Zasad.

W ocenie Kolegium Izby przywołana powyżej regulacja dotycząca wymogu złożenia oświadczenia o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych wykracza poza zakres kompetencji określonych w art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy - i w takim zakresie, w jakim - spełniony jest, co najmniej jeden ze wskazanych w tym przepisie warunków.

Powyższy przepis wskazuje zgodę – jako jedną z kilku przesłanek zgodności z prawem przetwarzania danych osobowych. Zgoda jest jednak jednym z możliwych, ale nie jedynym warunkiem legalizującym przetwarzanie danych. Nie jest zatem zasadne pozyskiwanie oświadczenia o dobrowolności podawania danych osobowych, gdy spełniony jest jeden z pozostałych warunków wskazanych w cytowanych powyżej przepisach, w tym gdy przetwarzanie danych osobowych jest

niezbędne do wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą, lub do podjęcia działań na żądanie osoby, której dane dotyczą, przed zawarciem umowy.

Zgodnie z art. 4 pkt 11 ww. rozporządzenia: „zgoda osoby, której dane dotyczą oznacza dobrowolne, konkretne, świadome i jednoznaczne okazanie woli, którym osoba, której dane dotyczą, w formie oświadczenia lub wyraźnego działania potwierdzającego, przyzwala na przetwarzanie dotyczących jej danych osobowych”. Dobrowolność oznacza sytuacje, w których zgoda na przetwarzanie nie jest uzależniona od wykonania umowy, czy świadczenia usług, jeśli przetwarzanie danych osobowych nie jest niezbędne do wykonania tej umowy. Osobie wyrażającej zgodę należy zagwarantować rzeczywisty i wolny wybór w momencie jej udzielenia oraz brak niekorzystnych konsekwencji w momencie jej wycofania. Zamieszczony w treści zgłoszenia zapis o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych, nie czyni zadość powyższym kryteriom.

W związku z powyższym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem i nie wymaga uzyskania zgody. Ponadto żaden przepis ustawy Prawo ochrony środowiska, w tym przepis art. 403 ust. 5, nie stwarza dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego podstawy prawnej do określenia w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, żądania złożenia oświadczenia o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych.

Dodatkowo w ww. załącznikach (Nr 1 i Nr 2) wystąpiły niespójności w zakresie wymienionych enumeratywnie załączników do załącznika Nr 1 oraz do załącznika Nr 2 z § 9 ust. 4 załącznika określającym zasady i tryb realizacji przedsięwzięcia.

W załączniku Nr 3 do Zasad pn. "Oświadczenie określające tytuł prawny do nieruchomości" zawarto następujące oświadczenie: „Świadomy odpowiedzialności karnej (...)”. Podobnie w załączniku Nr 5 do Zasad pn. "Oświadczenie o pomocy de minimis w rolnictwie" zamieszczono postanowienie o treści: „Uprzedzony o odpowiedzialności karnej art.233 §1 Kodeksu karnego (Dz. U. z 2021 r., poz.2345 ze.zm.) (...).” oraz zawarto w tym zakresie pouczenie. W załączniku pozostawiono wykropkowane miejsce na złożenie przez wnioskodawcę podpisu oraz podanie daty dokonania tej czynności.

Kolegium Izby wskazuje, że żądanie złożenia powyższych oświadczeń nie znajduje oparcia w podstawie prawnej podjętej uchwały. Przepis art. 403 ust. 5, jak również żaden inny przepis ustawy Prawo ochrony środowiska, nie daje możliwości nakładania przez organ stanowiący gminy na wnioskodawcę obowiązku składania oświadczenia o znajomości przepisów Kodeksu karnego w zakresie ponoszenia odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością. Nałożenie na składającego wniosek takiego obowiązku może mieć miejsce wyłącznie, gdy przepis ustawy taką możliwość przewiduje.

Dodatkowo Kolegium Izby wskazuje, że w § 16 ust. 4 pkt 1 zasad i trybu realizacji przedsięwzięcia Rada Gminy postanowiła, że obligatoryjnym załącznikiem do wniosku (zgłoszenia) jest m.in. oświadczenie o wielkości otrzymanej pomocy de minimis w działalności gospodarczej oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy, którego wzór stanowi załącznik Nr 5 do Zasad, podczas gdy tytuł załącznika Nr 5 brzmi: „Oświadczenie o pomocy de minimis w rolnictwie”, natomiast w treść pkt II. załącznika dotyczy

również działalności gospodarczej w pozostałych sektorach gospodarki. Ponadto w wyżej przywołanym załączniku, w części „Uwagi” zawarto pkt 2 w brzmieniu: „Łączna kwota otrzymanej pomocy de minimis w **rolnictwie** w ciągu bieżącego roku oraz dwóch poprzedzających lat podatkowych zgodnie z Rozporządzeniem Komisji (UE) nr **1407/2013** (...)”. Kolegium Izby wskazuje, że wyżej przywołane rozporządzenie dotyczy pomocy de minimis w działalności gospodarczej a nie pomocy de minimis w rolnictwie, które zostało prawidłowo przywołane w pkt 1 „Uwag”.

Kolegium Izby zwraca również uwagę, że w postanowieniach § 17 załącznika powołano się na ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, zamiast prawidłowo na ustawę z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu

/-/ Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.